

NGƯỜI LÀ AI MÀ CẢ GIÓ VÀ BIỂN CŨNG TUÂN LỆNH!

... Ngày Quốc Tế Giới Trẻ lần thứ XII diễn ra tại Paris thủ đô nước Pháp từ chiều thứ năm 21-8 đến sáng Chúa Nhật 24-8-1997 với sự hiện diện phúc lành của Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (1978-2005).

Chiều ngày 21-8 tại quảng trường Champ-de-Mars các bạn trẻ dành cho Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II một cuộc tiếp đón vô cùng nồng nhiệt. Đặc biệt, một phụ nữ Công Giáo trẻ tuổi người Pháp, bà Aude, đã nắm chặt tay Đức Giáo Hoàng rất lâu. Hàng triệu khán thính giả xem truyền hình vô cùng ngạc nhiên và cảm động về cử chỉ ưu ái này. Bà Aude - 24 tuổi - đã lập gia đình lúc đó đang theo ngành Luật khoa. Được các ký giả phỏng vấn, bà Aude kể lại những giây phút phúc lành bên cạnh Đức Thánh Cha như sau.

Là thành viên hội OPUS DEI, tôi được chọn làm đại diện của tổ chức tham dự Diễn Đàn Quốc Tế Giới Trẻ. Tôi cũng là một trong số 70 đại diện giới trẻ chào đón Đức Thánh Cha trong buổi khai mạc Ngày Quốc Tế Giới Trẻ tại quảng trường Champ-de-Mars.

Đúng 16 giờ 30 phút, Đức Thánh Cha đi một vòng quanh khán đài để chào thăm các đại diện giới trẻ. Đức Ông Renato Boccardo - phụ trách phân bộ Giới Trẻ của Hội Đồng Tòa Thánh về Giáo Dân - giới thiệu vắn tắt với Đức Thánh Cha tên của từng đại diện. Đến phiên tôi, tôi thật cảm động, nhưng không quá mức. Đối với tôi, Đức Giáo Hoàng không phải thần tượng cũng không là minh tinh màn bạc. Đức Ông Boccardo giới thiệu:

- Aude, nước Pháp!

Đức Giáo Hoàng bắt tay tôi. Tôi bạo dạn nói:

- Thưa Đức Thánh Cha, chúng con yêu mến Đức Thánh Cha rất nhiều!

Ngài trả lời:

- Cám ơn nhiều!

Đến lượt Đức Hồng Y Jean-Marie Lustiger (1926-2007) giới thiệu lên Đức Thánh Cha các vị đại diện của các tôn giáo bạn. Đức Thánh Cha đứng cách tôi khoảng một thước. Bỗng chốc tôi thấy cánh tay trái của ngài run lẩy bẩy. Trong thoáng giây tôi nhớ lại câu chuyện do một người bạn gái kể. Trong một buổi lễ tại Roma, trong khi đọc diễn văn, cánh tay trái của Đức Giáo Hoàng run mạnh đến độ vị bí thư Ba Lan - Đức Ông Stanislaw Dziwisz - liền kín đáo giơ tay nắm chặt cái micro, như thế, Đức Thánh Cha có thể đặt cánh tay run run của ngài nơi cánh tay của vị bí thư. Thật là cử chỉ yêu thương chăm sóc đầy tế nhị!

Tôi không do dự một giây. Tôi chỉ thấy đứng gần tôi một người đang đau khổ, một cánh tay đang run rẩy, tôi liền tự nhủ:

- Hãy nắm chặt cánh tay run!

Tôi giơ tay phải nắm chặt bàn tay trái của Đức Giáo Hoàng. Rồi thấy bàn tay của Đức Thánh Cha vẫn tiếp tục run. Tôi liền đưa cả hai tay tôi nắm chặt bàn tay run của ngài. Bàn tay của Đức Thánh Cha ngừng run. Tôi cảm thấy rõ ràng là tay Đức Giáo Hoàng nắm chặt lấy tôi. Ngài như bám tựa vào tôi. Chính vì thế mà tôi không buông tay trái của ngài ra. Nếu không, tôi đâu có dám giữ tay của Đức Thánh Cha lâu như thế! Thật vậy, Đức Thánh Cha cứ nắm chặt lấy tay tôi trong khi ngài vẫn tiếp tục chào thăm đại diện các tôn giáo khác như Do thái giáo và Hồi giáo..

Tôi ước ao chờ gì cứ được mãi mãi nắm tay Đức Giáo Hoàng như thế. Tôi tự nhủ:

- Ước gì mình được gọi vào làm việc ở Vatican để được nắm tay Đức Giáo Hoàng!

Hình như Đức Thánh Cha rất hài lòng vì được nắm tay như thế! Tôi còn thầm nghĩ:

- Các bậc vị vọng của các tôn giáo bạn kính cẩn hôn tay Đức Giáo Hoàng, nhưng tôi, tôi là con Đức Giáo Hoàng trong Đức Tin Công Giáo!

Điều này xem ra không có gì đáng kể, đồng ý, nhưng nhờ bí tích Rửa Tội, tôi là người thân trong gia đình. Như thế, điều hiển nhiên là tôi được phép nắm tay Đức Giáo Hoàng lâu như vậy. Giống y như một đứa con gái nắm chặt lấy tay cha mình!

Tôi thật sự sung sướng được tỏ ra bằng một cử chỉ cụ thể là tôi yêu mến ngài. Thật thế, cần phải nói và cần phải minh chứng với Đức Giáo Hoàng là chúng ta yêu mến ngài, không phải vì Đức Giáo Hoàng là đấng thay mặt Đức Chúa GIÊSU KITÔ cho bằng, bởi vì ngài thông truyền giáo huấn của Hội Thánh trong sự trung thành, bởi vì, ngài dành trọn cuộc đời để phục vụ Đức Tin, và ngài không còn là Karol Wojtyla mà là Đức Gioan Phaolô II! Ngài không còn thuộc về ngài nữa nhưng cuộc đời được hy sinh cho sứ vụ

Giáo Hoàng của ngài. Từng giây từng phút đời ngài, ngài trao đi tất cả những gì thuộc về ngài cho người khác. Ngài là mẫu gương của sự trao ban và lòng can đảm.

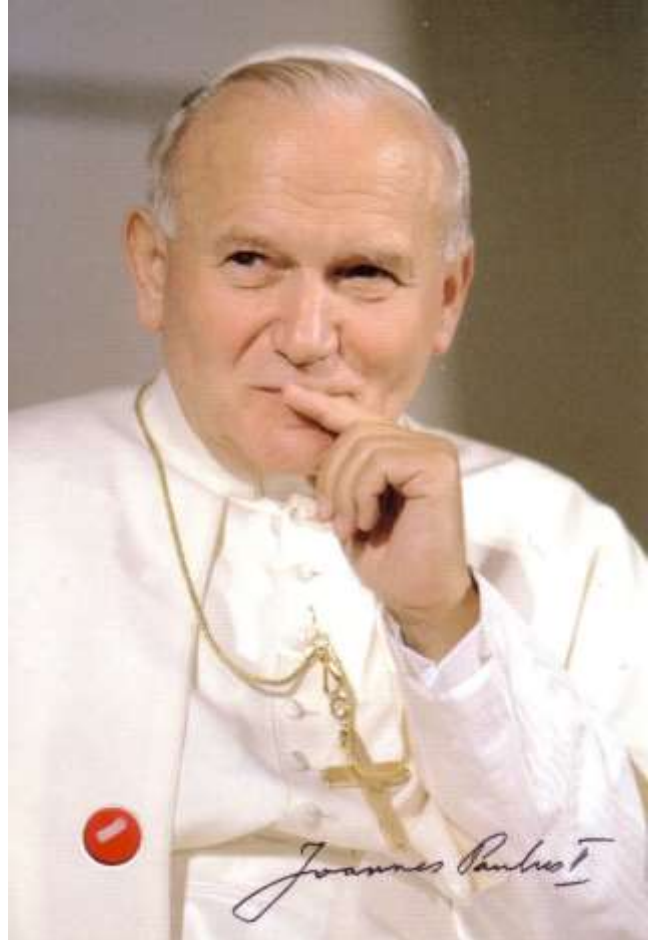
Trong lúc nắm chặt bàn tay của Đức Thánh Cha tôi thăm thì cùng Chúa:

- Lạy Chúa, xin hãy lấy tuổi trẻ của con và truyền sang cho Đức Giáo Hoàng. Xin hãy lấy 10 năm sống của con và trao cho Đức Giáo Hoàng. Thế giới quá cần đến Đức Giáo Hoàng!

Một giáo chức, tôi kính trọng vị đó vì chức vụ, nhưng đối với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, không những tôi kính trọng ngài mà còn yêu mến ngài nữa!

Từ sau biến cố hy hữu đó, bạn bè tặng tôi biệt hiệu "**Cô bạn bé nhỏ của Đức Giáo Hoàng!**" Tôi hạnh diện cảm thấy mình là con của Đức Giáo Hoàng.

Đức Giáo Hoàng đang đau khổ, ngài gánh vác cả thế giới, ngài cần đến tôi. Ngài cần đến tất cả chúng ta. Ngài cần đến lời cầu nguyện, tình yêu thương, sự hy sinh, lòng trung thành và sự thánh thiện của tất cả mọi người chúng ta. Dĩ nhiên, nhìn dáng điệu bề ngoài thì Đức Giáo Hoàng là một cụ già, nhưng nơi ngài lung linh một nét xuân trẻ. Chính ngài là tuổi trẻ của chúng tôi. Có lẽ, bởi vì Đức Giáo Hoàng thông truyền cho chúng ta Lời Vĩnh Cửu của THIÊN CHÚA chẳng?

... Khi chiều đến, Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ: "Chúng ta sang bờ bên kia đi!" Bỏ đám đông ở lại, các ông chở Người đi, vì Người đang ở sẵn trên thuyền; có những thuyền khác cùng theo Người. Và một trận cuồng phong nổi lên, sóng ập vào thuyền, đến nỗi thuyền đầy nước. Trong khi đó, Đức Chúa GIÊSU đang ở đằng lái, dựa đầu vào chiếc gối mà ngủ. Các môn đệ đánh thức Người dậy và nói: "Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi mà Thầy chẳng lo gì sao?" Người thức dậy, ngắm đê gió, và truyền cho biển: "Im đi! Câm đi!" Gió liền ngưng và biển lặng như tờ. Rồi Đức Chúa GIÊSU bảo các ông: "Sao nhát thế? Làm sao mà anh em vẫn chưa có Đức Tin?" Các ông hoảng sợ và nói với nhau: "VẬY Người là Ai mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?" (Mácô 4,35-41).

("Famille Chrétienne", n.1025, Septembre/1997, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt